

ЗАСТОСУВАННЯ ПРЕПАРАТУ СУПРАКС ПРИ НЕУСКЛАДНЕНОМУ ПІЄЛОНЕФРИТІ У ВАГІТНИХ

Мартиненко Д. Б - студ.

Науковий керівник – к.мед.н., доц. Сікора В. В.

СумДУ, кафедра ортопедії, травматології та НС

Пієлонефрит у вагітних, в зв'язку з високою частотою, виділяють у особливу форму захворювання, яке спостерігається у 5-7% випадків, як правило у другій половині вагітності.

До факторів які сприяють виникненню пієлонефриту у вагітних відносяться: 1) зниження тонуусу верхніх сечовидільних шляхів у результаті нейрогуморальних зрушень гормонального характеру (підвищення естрогенів, прогестерону, глюкокортикоїдів), відмічається вже на 8-му тижні вагітності; 2) механічний тиск вагітної матки на сечоводи, особливо на правий; 3) наявність асимптоматичної бактеріурії у 5-10% вагітних.

При госпіталізації хворої необхідно терміново провести УЗД нирок або хромоцистоскопію для з'ясування характеру відтоку сечі з нирок. У тих випадках, коли у вагітної з гострим пієлонефритом не порушеним пасаж сечі, достатньо покласти хвору на здоровий бік з при піднятим ножним кінцем ліжка і провести антибіотикотерапію, дезінтоксикаційну терапію. При відсутності виділення індигокарміну з вічка сечоводу на стороні ураження, показане відновлення пасажу сечі за допомогою встановлення сечовідного катетера в лоханку нирки до купірування атаки пієлонефриту. У поєднанні з антибіотикотерапією цей метод дає позитивні результати.

Для лікування пієлонефриту у вагітних ми використовуємо препарат СУПРАКС (цефіксим) фармакологічної компанії «Гедеон Ріхтер-Рус» який є оральним напівсинтетичним антибіотиком з групи цефалоспоринов III покоління. Даний препарат має широкий спектр дії і активний навіть по відношенню до бактерій, які продукують β -лактамази. Супракс приймають у капсулах усередину по 400 мг 1 раз на добу. Його біодоступність складає близько 50% незалежно від прийому їжі. При прийомі разом з їжею всмоктування препарату збільшується. Максимальна концентрація у крові складає 3,6 мг/л, вона досягається через 3-4 години, частина препарату зв'язується з білками плазми. Супракс добре проникає у різні органи і тканини і, наприклад, його концентрація у органах черевної порожнини перевищує плазмову в 3-20 разів. Висока ефективність супраксу поєднується з гарною переносимістю. Побічні ефекти при застосуванні відмічаються у близько 5 % хворих і проявляються помірно вираженими диспепсичними розладами. Препарат не має протипоказань окрім індивідуальної гіперчутливості, і може за показаннями прийматися під час вагітності. Тератогенної дії не виявлено.

Метою дослідження є оцінка ефективності застосування препарату СУПРАКС у лікуванні неускладненого пієлонефриту у вагітних.